

тогава, когато е влѣзълъ само въ единъ домъ, въ който е живѣла млада, красива мома. Влизалъ ли е въ два такива дома, той нищо не трѣбва да говори за своята младост. Колкото и да го заставялъ да каже нѣщо изъ своята младост, той трѣбва да отговори: Нищо не мога да ви кажа, защото животът ми не е билъ красивъ. Не само животът на обикновения човѣкъ не е красивъ, но даже и животът на светии не може да се изнесе още като красивъ. Не е време да се изнася живота на хората. Въ живота на всѣки човѣкъ, покрай доброто има и нѣщо лошо. Ако човѣкъ преждевременно иска да стане светия, той трѣбва да знае, че наредъ съ светийството му ще вървятъ и неговите престїпления. Задъ мантията на вашето величие, на вашето светийство се криятъ множество брѣмбари — символи на вашите грѣхове и престїпления. Въ гжстите гори се вѣдятъ най-сирепите животни, които вършатъ най-голѣми престїпления.

„Тамъ имаше нѣкой си човѣкъ боленъ отъ 38 години“. Той чакаше да дойде времето, часа на неговото спасение, да излѣзе отъ болницата. Когато излѣзе отъ болницата, човѣкъ може вече да разправя историята на своя животъ. До този моментъ той нѣма право да разказва нѣщо отъ своя животъ. Значи, има една страница въ живота на човѣка, която той трѣбва да заличи, да не я споменава. Тя е онази страница, въ която е описанъ грѣха, престїплението на човѣка, кое то го е отклонило отъ Бога. За тази страница, именно, е казано въ Писанието: „Ще залича грѣховетъ имъ“. Какво може да разправя човѣкъ за себе си, докато е въ болницата? Ако рече да изнесе една своя добродетель, ще види, че въ друго отношение тази добродетель е престїжение. Какво ще се хвали банкерътъ съ своята пестеливостъ, ако чрезъ нея той е станалъ причина да се отнеме хлѣбътъ на стотици хора? Какъ ще се хвали момата съ своята красота, ако за тази красота сѫ се сбили десетина момци? Божествената красота вдѣхновява човѣка, събужда въ него високи идеи и потици. Който срещне тази красота, той казва: Радвамъ се, че видѣхъ единъ красивъ човѣкъ, който осмисли моя животъ и внесе въ мене радостъ и веселie. Ако красотата и богатството на човѣка служатъ за съблазънъ на другите, по-добре да останатъ скрити отъ тѣх-